

[Ove Hansen.]

slaget tilsigter et øget udbud af grunde for derigennem at hindre, at grundspekulation finder sted. Jeg er helt enig i de betragtninger, ministeren gør gældende, når han siger, at der bør sikres udbud af grunde i inderzonerne til boligbyggeri samt erhvervsbyggeri.

Byudviklingsplanerne skal i fremtiden godkendes af boligministeren og ikke længere af det stående folketingsudvalg. Vi har ikke noget imod den ændring, som ministeren her foreslår; de siger, vi har haft til behandling i folketingsudvalget om byudviklingsplaner, har der, så vidt jeg erindrer, altid været enighed om.

Lovforslagets § 8 er en forbudsparagraf, der går ud på, at ministeren efter anmodning af et byudviklingsudvalg kan nedlægge forbud mod udstykning, bebyggelse m. v. i indtil 2 år — i særlige tilfælde endog 3 år — dersom udnyttelsen af en ejendom må anses for at være i strid med en kommende byudviklingsplan. Vi har en tilsvarende forbudsparagraf i byplanloven, en paragraf, der har været til megen nytte for de kommunale myndigheder.

§ 12 i lovforslaget siger, at kloakbidrag ikke må pålignes i yderzoner uden samtykke fra byudviklingsudvalget. Jeg synes i og for sig, at det burde være kommunalbestyrelsen, der bestemmer, hvor store områder man vil tage med under kloakområdet. Jeg er godt klar over, at der ikke kan pålignes ejere af arealer i yderzonerne kloakbidrag; men når nu kommunen selv er villig til at afholde omkostningerne i forbindelse med kloakeringen, synes jeg, det burde være kommunen, der alene kunne bestemme det. Jeg forstår naturligvis godt hensigten med bestemmelsen, således som der også nærmere redegøres for det i bemærkningerne til lovforslaget. Men vi skal også passe på, at kommunernes ret til selv at styre deres anliggender ikke begrænses mere end nødvendigt. I kommunale kredse er der ikke alle steder — og vel undertiden med rette — lige stor tilfredshed med byudviklingsudvalgenes afgørelser.

I § 15, der omhandler revision af byudviklingsplaner, findes der, synes jeg, nogle særdeles betydningsfulde og gode bestemmelser, der bl. a. går ud på, at et byudviklingsudvalg til enhver tid kan op-

tage en byudviklingsplan til revision med henblik på udvidelse af planens inder- og mellemzoner, ligesom man med mellemrum kan afgive en redegørelse for, hvorvidt planen kan opretholdes uændret eller der bør ske en udvidelse af planens inder- og mellemzoner.

Endelig er der i § 17 indført en bestemmelse om adgang til i visse tilfælde at foretage ekspropriation. Jeg tror, det er af meget stor betydning for det offentlige, at man i særlige tilfælde får lov til at foretage ekspropriationer, når en løsning ikke kan ske på anden måde.

Jeg vil derefter gøre nogle bemærkninger om lovforslaget om ændringer i byplanloven. Nogle af de foreslåede ændringer er en konsekvens af de ændringer, der foreslås vedrørende regulering af bymæssige bebyggelser, så dem skal jeg ikke komme nærmere ind på her.

Derimod er det nok værd at komme med nogle kommentarer til ændringen til § 12 i byplanloven, idet denne ændring går ud på at give kommunerne en mulighed for at kunne ekspropriere i særlige tilfælde. Hidtil har det kun været muligt at ekspropriere i et meget begrænset omfang, men nu foreslår boligministeren, at kommunerne, og i visse tilfælde staten, får adgang til at ekspropriere f. eks. i tilfælde, hvor jord, der grænser op til en bymæssig bebyggelse, ikke vil blive anvendt til bebyggelse på et tidspunkt eller på en måde, der er i overensstemmelse med planerne for et bysamfunds udbygning og forsyning med byggegrunde.

Det er en forudsætning for at kunne tage ekspropriationsretten i anvendelse, at arealerne findes inden for områder, hvorpå der er godkendt byplan eller i hvert fald er en byplan under udarbejdelse. Jeg tillægger denne adgang til ekspropriation meget stor betydning, ikke fordi jeg ønsker bestemmelsen anvendt mest muligt — jeg havde nær sagt tværtimod; jeg ser naturligvis helst, at ejeren og det offentlige kan blive enige om en eventuel handel, således at ekspropriationsretten ikke tages i anvendelse. Men ifald man ikke kan forhandle sig til rette, kan det blive nødvendigt at bringe retten i anvendelse.

Det er min opfattelse, at man trygt kan give kommunerne en sådan adgang. Jeg